

Dicsérjenek téged mindenek!

Nagy Gáspár halálára

*Hol laknak azok,
kik az életen-túlra mentek?
Fejében laknak,
kik az életen-túlra mentek.*

*Kik azok a neked Fájdalmak, édes siratottak,
kik az életen túlra-mentek?
Bokorerdő a hírük-nevük,
nem akarom kitepni magamból őket.*

*Mit mondanak neked,
kik az életen-túlra mentek?
Lángcsapás a szavuk,
nem is tudom számra venni mindet.*

*Hogy szereted azokat,
kik az életen-túlra mentek?
Mint a tengert szereti a nap,
és a tenger szereti a földet.*

*Sajnálod Örök éjüket,
kik az életen-túlra mentek?
Sajnálom és megértem,
így tartják a kozmoszban a rendet.*

*Miért? A kozmosz a szívük és lelkük azoknak,
kik az életen-túlra mentek?
Igen, emberek, állatok, csillagok és liliumok
a kozmoszban jönnek és mennek.*

*Ott van az Elíziumi Mező,
hol a halottak nekivágnak a szentségesnek?
Ott az elindulás és a megérkezés,
minden benne ébred és forog.*

*Te is a Virágzás Ajtaját nyitod,
ha eljön az ünnepnapod?
Én már most is, mint aki most eltávozott,
a kozmoszé vagyok.*

*Mit mondasz? A Nagy Minden a barátodnak és neked az
Urad és Istened?
Azt mondom, dicsértessél, Menny-Fény-Föld,
dicsérjenek téged mindenek!*